

Klaipeda University
Department of Management

International scientific conference

MODERN TRANSFORMATION
OF ECONOMICS AND MANAGEMENT
IN THE ERA OF GLOBALIZATION

29 January 2016

KLAIPEDA

**KLAIPĖDOS
UNIVERSITETAS**

International Scientific Conference

**MODERN TRANSFORMATION OF ECONOMICS
AND MANAGEMENT IN THE ERA OF GLOBALIZATION**

January 29, 2016

Proceedings of the Conference

Tarptautinė Mokslinė Konferencija

**EKONOMIKOS IR VADYBOS DABARTINIS PAKITIMAS
IR GLOBALIZACIJOS LAIKOTARPIS**

2016 m. sausio 29 d.

Konferencijų pranešimų medžiaga

Klaipėda – 2016

Organising Committee

Chairman

Rimantas Stašis

Professor, Dr. Of Economics, Head of Management Department, Klaipeda University, Lithuania.

Members

Jan Žukovskis

Associate Prof., Dr. of Economics, Head of Business and Rural Development Management Institute, Aleksandras Stulginskis University, Kaunas, Lithuania.

Lina Pielienė

Associate Professor, Dr. of Economics, Vytautas Magnus University, Kaunas, Lithuania.

Alexander Masharsky

Professor, Dr. of Economics, Baltic International Academy, Latvia.

Fitim Deari

PhD, Assistant Professor in Finance and Accounting, Department of Finance and Accounting Faculty of Business and Economics, South East European University, Tetovo, Republic of Macedonia.

Olga Chwiej

Associate Professor, Dr. of Economics, freelancer scientist, Poland.

Octavian Țicu

Associate Professor, Dr. of Economics, Researcher-Coordinator, Institute of History, State and Law, Academy of Science of the Republic of Moldova.

Ekaterine Natsvlishvili

Associate Professor, Dr. of Economics, Sul Khan-Saba Orbeliani Teaching University, Tbilisi, Georgia.

International Scientific-Practical Conference Modern Transformation of Economics and Management in the Era of Globalization: Conference Proceedings. January 29, 2016. Klaipeda: Baltija Publishing. 356 pages.

Each author is responsible for content and formation of his/her materials.

The reference is mandatory in case of republishing or citation.

CONTENTS

MODERN ECONOMIC THEORIES

Leliuk I.M.

THE SPECIFIC FEATURES OF METHODOLOGICAL APPROACHES
TO THE COUNTER-CYCLICAL POLICY FORMING DURING
THE ECONOMIC SYSTEM BIFURCATIONS

1

Лебедева Л.В.

ПОСТИНДУСТРИАЛЬНОЕ ОБЩЕСТВО И НОВАЯ ЭКОНОМИКА.....

4

Лемішовська О.С.

ОБЛІКОВІ ТЕОРІЇ В СУЧАСНІЙ БУХГАЛТЕРСЬКІЙ ПРАКТИЦІ

7

Телепнева О.С.

ПОРІВНЯННЯ АНТРОПОТЕХНІЧНИХ ПРОДУКТИВНИХ СИСТЕМ
ТА ЇХ СКЛАДОВИХ

10

Трохимчук В.В.

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ПОСТСОЦІАЛІСТИЧНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ КРАЇН
ЦЕНТРАЛЬНОЇ Й СХІДНОЇ ЄВРОПИ ТА РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

12

GLOBAL ECONOMY AND INTERNATIONAL ECONOMIC RELATIONS

Білоцерківець В.В., Завгородня О.О.

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИКЛИКИ ДЕМОГРАФІЧНОЇ КРИЗИ:
ПРИЧИНИ, НАСЛІДКИ, ПЕРСПЕКТИВИ ПОДОЛАННЯ.....

16

Вергун В.А.

ИНСТИТУЦИОНАЛЬНЫЕ АСПЕКТЫ МЕЖДУНАРОДНОГО БИЗНЕСА
В ЭКОНОМИЧЕСКОЙ НОБЕЛЕЛОГИИ

20

Демчак Р.С.

ТРАНСФОРМАЦІЯ БЮДЖЕТНИХ ВІДНОСИН В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ:
ДОСВІД СКАНДИНАВСЬКИХ ДЕРЖАВ

23

Касянок К.Г.

ФІНАНСОВІ ДИСБАЛАНСИ: ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ ТА СУЧАСНІ ПРОЯВИ.....

27

Корженівська Н.Л.

КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА СКЛАДОВИХ РІВНЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ РИНКОВОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ ТОВАРОВИРОБНИКІВ ЗЕРНА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....

30

Кулай А.В.

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ФОНДОВОГО РИНКУ ЄС

33

Огінок С.В.

РОЛЬ ФРАНЧАЙЗИНГУ В РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО ЄВРОПЕЙСЬКОГО БІЗНЕСУ

36

Полікарпова О.С.

ПОШУК КООРДИНАЦІЇ МІЖ МОНЕТАРНОЮ ТА МАКРОПРУДЕНЦІЙНОЮ ПОЛІТИКОЮ

39

ECONOMY AND TRANSFORMATION OF NATIONAL ECONOMY REGULATION

Shaposhnykov K.S., Bogoyavlenska Y.V., Stašis R.

MODERN FEATURES OF INFOCOMMUNICATION INDUSTRY
IN THE NATIONAL ECONOMY

44

Васютинская Л.А.

ГОСУДАРСТВЕННО-ЧАСТНОЕ ПАРТНЕРСТВО: ОСОБЕННОСТИ ИНТЕГРАЦИИ
В НАЦИОНАЛЬНУЮ ИННОВАЦИОННУЮ СИСТЕМУ.....

46

Гриценко О.А.

МЕГІНСТИТУТИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ГРОМАДСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

50

Драчук Ю.З., Сталінська О.В., Трушкіна Н.В.

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
ПРОМИСЛОВОСТІ НА ЗАСАДАХ ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА.....

53

Клевцевич Н.А. ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ	58
Котенко Т.М. ПРОБЛЕМАТИКА УПРАВЛІННЯ ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНИМИ ПОТОКАМИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТУРИСТИЧНОГО РИНКУ	62
Маісурадзе М.Ю. НЕОБХІДНІСТЬ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В ПЕК УКРАЇНИ	66
Манаєнко І.М. ТЕНДЕНЦІЇ ТА СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	69
Мартинєць В.В. РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ІНСТИТУЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА У ФОРМУВАННІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	73
Миночкина О.Н. ПРОЕКТИРОВАНИЕ ИНСТИТУЦИОНАЛЬНЫХ ИЗМЕНЕНИЙ В СИСТЕМЕ СОБСТВЕННОСТИ	76
Овчиннікова М.А. ПОНЯТТЯ ІННОВАЦІЇ У СУЧАСНИХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	83
Онишко С.В. СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УКРАЇНІ	87
Онищенко О.А. ВЗАЄМОДІЯ ФАКТОРІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА САМООРГАНІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА ЯК ЗАПОРУКА СТАБІЛЬНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ	89
Піцик М.А. ІНВЕСТИВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ТА РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ (НА ПРИКЛАДІ США ТА КИТАЮ)	92
Плотнікова М.Ф., Ramanauskas J. СТВОРЕННЯ РОДОВИХ ПОСЕЛЕНЬ – ОДИН З НАПРЯМІВ ПЛАНІМІРНОГО ВІДРОДЖЕННЯ МЕРЕЖІ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ НА СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЯХ	96

ENTREPRENEURSHIP AND BUSINESS CULTURE: MANAGEMENT OF CHANGES

Нарафонов О.І. CHANGE MANAGEMENT AS A NECESSARY CONDITION FOR DEVELOPMENT IN THE CONTEXT OF EUROPEAN INTEGRATION IN THE EU	100
Кавун О.О. KEY DEVELOPMENT TRENDS OF THE WORLD RETAIL TRADE	103
Винятинська Л.В. УПРАВЛІННЯ РІВНЕМ ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ЛІСОВИХ ГОСПОДАРСТВ В УМОВАХ РИНКУ	106
Левіщенко О.С. КОНЦЕПТУАЛЬНА МОДЕЛЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ЛОГІСТИЧНОГО КОНСАЛТИНГУ	110

ENTERPRISE ECONOMICS AND CORPORATE REGULATION: MODERN TRANSFORMATIONAL PROCESSES

Boiarchuk A. ZARZĄDZANIE STRATEGICZNE I ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ W DZIAŁALNOŚCI PRZEDSIĘBIORSTWA	114
Heiets I.O. CORPORATE MANAGEMENT OF AIRCRAFT CONSTRUCTION SECTOR IN UKRAINE	117
Davydenko T.V. PECULIAR FEATURES OF RESOURCE SUPPORT OF BUSINESS ENTITIES UNDER THE PROCESS OF "NEW ECONOMY" DEVELOPMENT	121

58	Romashova Ya.V. LIQUIDITY ANALYSIS OF ENGINEERING COMPANIES USING CASH FLOW RATIO IN THE ASSESSMENT OF THEIR FINANCIAL CONDITION	123
62	Saher L.Yu., Syhyda L.O. THE DEFINITION OF STRATEGIC ALTERNATIVES AS AN ELEMENT OF INTERNAL COMMUNICATIONS MANAGEMENT AT THE ENTERPRISE	127
66	Волосов А.М. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ РОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ	131
69	Волчков О.Є. СТРАТЕГІЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ КАПІТАЛІЗАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ	134
73	Гайденко С.М. ЕТАПИ РОЗРОБКИ ТА МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА	137
76	Галан О.Є. ОЦІНКА ГРУПОВОГО ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ВЕКТОРНОЇ СУМИ	141
83	Гончаренко І.М. ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСУ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЙ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА	143
87	Гордієнко Л.Ю. МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ЩОДО ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ МЕТОДІВ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИМИ ТРАНСФОРМАЦІЯМИ	147
89	Григорська Н.М. БІЗНЕС-ПРОЦЕСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ПІДВИЩЕННЯ РІВНІВ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЗА ФІНАНСОВОЮ КОМПОНЕНТОЮ	151
92	Губа М.І., Карташова О.Г. КОРПОРАТИВНА СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АГРАРНОГО БІЗНЕСУ	154
96	Новикова І.В., Пригара І.О., Тур О.М. ТЕОРЕТИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ У СУЧАСНИХ УМОВАХ	157
	Пазушан А.В. ВПЛИВ ТА ЗНАЧЕННЯ ЗБАЛАНСОВАНОЇ СИСТЕМИ ПОКАЗНИКІВ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ У ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ТРАНСФОРМОВАНОЇ СИСТЕМИ КОНТРОЛІНГУ НА ПІДПРИЄМСТВІ	160
100	Радько А.О. РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	163
103	Сабєцька Т.І. ЕФЕКТИ І РИЗИКИ УЧАСТІ ПРИВАТНОГО БІЗНЕСУ У ПРОЕКТАХ ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА	167
106	Садовник О.В. ФОРСАЙТ ПРОДУКТОВО-РИНКОВОЇ СТРАТЕГІЇ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	170
110	PROBLEMS OF HUMAN CAPITAL REPRODUCTION	
	Levchenko O.M., Tsarenko I.O. HIGHER EDUCATION AS A FACTOR OF HUMAN CAPITAL DEVELOPMENT	175
	Клєцова Н.В. ОПТИМІЗАЦІЯ ВИТРАТ НА ПЕРСОНАЛ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ	179
114	Приятельчук О.А. МІСЦЕ ЛЮДСЬКОГО РЕСУРСУ В СУЧАСНІЙ КОНЦЕПЦІЇ МЕНЕДЖМЕНТУ ФІРМИ	182
117	MANAGEMENT AND MARKETING PROBLEMS IN THE CONDITIONS OF GLOBALIZATION	
121	Shevchenko L.S. LEGAL MARKETING IN UKRAINE	187

Аврамчук А.С. МЕТОДИКА БАГАТОКРИТЕРІАЛЬНОГО ОЦІНЮВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АГРОХОЛДИНГІВ	190
Андреева Н.М., Зіньковська Д.В. МАРКЕТИНГОВИЙ АУДИТ ЯК ПІДГРУНТТЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СУЧАСНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	194
Галямар В.О., Біла І.В. СЕКСИЗМ У ЗОВНІШНІЙ РЕКЛАМІ М. КРИВОГО РОГУ	198
Грищенко О.Ф., Голишева Є.О. ОСОБЛИВОСТІ БАНКІВСЬКОГО ПРОДУКТУ ТА ТОВАРНОЇ ПОЛІТИКИ БАНКІВСЬКОЇ УСТАНОВИ	202
Гусаковська Т.О., Рибалко-Рак Л.А. УПРАВЛІННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМ КАПІТАЛОМ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ В УМОВАХ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ.....	206
Діченко А.Л. МЕТОДИ АНАЛІЗУ ЕКОНОМІЧНОЇ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ТОВАРУ В МАРКЕТИНГОВІЙ ТОВАРНІЙ ПОЛІТИЦІ	209
Колодійчук В.А., Станько В.Ю. АУТСОРСИНГ ЛОГІСТИЧНИХ ФУНКЦІЙ ПІДПРИЄМСТВ ЗЕРНОПРОДУКТОВОГО ПІДКОМПЛЕКСУ АПК УКРАЇНИ.....	212
Крепак А.С. РОЛЬ МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ У ФОРМУВАННІ ОБРАЗУ СУЧАСНОГО СПОЖИВАЧА.....	216
Шкурупская И.А. ОЦЕНКА ЭФФЕКТИВНОСТИ ИНТЕГРИРОВАННЫХ МАРКЕТИНГОВЫХ КОММУНИКАЦИЙ С ПОМОЩЬЮ СИСТЕМЫ СБАЛАНСИРОВАННЫХ ПОКАЗАТЕЛЕЙ.....	218

PRODUCING POWERS TRANSFORMATIONS AND MODERN FEATURES OF TERRITORY DEVELOPMENT

Popelo O.V. SCIENTIFIC RESEARCH AND DEVELOPMENT AS BASIS OF THE MODERNIZATION OF PRODUCTIVE FORCES OF UKRAINE REGIONS	222
Богашко О.Л. УПРАВЛІННЯ РЕГІОНАЛЬНИМ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ: ПИТАННЯ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ	226
Кондрашихин А.Б. ТРАНСФОРМАЦІЯ СИСТЕМИ ВИЩЕГО ОБРАЗОВАНИЯ: КАЧЕСТВО В ПОКАЗАТЕЛЯХ РИНЦ ДЛЯ СЕВАСТОПОЛЯ	229

ECONOMY OF NATURE USING AND MODERN PROBLEMS OF ENVIRONMENTAL PROTECTION

Suhina O.M. CAPITAL ÉCOLOGIQUE DES COMMUNAUTÉS UNIS LOCALES DE L'UKRAINE: LA RECHERCHE D'ÉCORENTE.....	232
Костишин О.О. ПЛАНУВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ	236
Лук'янчук Н.Г. ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ ДЕСТРУКТИВНОГО ВПЛИВУ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ НА ЛІСОВІ ЕКОСИСТЕМИ ЛЬВІВЩИНИ	239
Маковецька Ю.М. ОСОБЛИВОСТІ ПОВОДЖЕННЯ З ТВЕРДИМИ ПОБУТОВИМИ ВІДХОДАМИ НА СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЯХ В УКРАЇНІ.....	242
Мироненко О.І., Ватуля І.Д. АСПЕКТИ РАЦІОНАЛЬНОГО ВОДОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ВОДОВИКОРИСТАННЯ.....	246

науково-технічних досягнень. На становлення інноваційного розвитку регіону як важливого пріоритету великий вплив, з одного боку, справляють вище згадані чинники в поєднанні з інфраструктурним забезпеченням. З другого боку, фінансовий, інвестиційний, трудовий і природно-ресурсний потенціали регіону, які виступають певною регіональною сукупністю, що за позитивних внутрішніх і зовнішніх обставин може бути спрямована на реалізацію нововведень. При цьому, збалансованість інноваційного економічного розвитку регіонів України можна забезпечити лише за допомогою вираженої регіональної політики та адміністративно-господарських механізмів управління. Потрібні організаційні, економічні та правові рішення і умови, що сприяють прискоренню освоєння інноваційного виробництва та виведення на ринок високотехнологічної, конкурентоспроможної продукції.

Таким чином, дослідивши та проаналізувавши усі вищезгадані визначення, можна зробити висновок, що регіональний інноваційний розвиток характеризується використанням принципово нових технологій, переходом до випуску високотехнологічної продукції, прогресивними організаційними і управлінськими рішеннями в інноваційній діяльності, проведення політики ресурсозбереження, інтелектуалізації всієї виробничої діяльності на основі нової – інноваційної моделі розвитку економіки. Отже, під інноваційним розвитком регіону слід розуміти процес змін, що характеризується цілеспрямованістю, необоротністю, новизною, кількісними і якісними перетвореннями у функціонуванні економіки окремої території та спрямований на значне покращення життєдіяльності людей, що там проживають.

Вирішальну роль щодо регіонального інноваційного розвитку відіграє інноваційний потенціал регіону, який являє собою сукупність інтелектуальних, інформаційних, а також фінансових та матеріальних ресурсів, необхідних для забезпечення інноваційного процесу на всіх стадіях – від продукування нових знань до поширення й реалізації інноваційної продукції, а також здатності суб'єктів господарювання до сприйняття інновацій та інноваційної активності. В останні роки з'явилися праці, в яких регіональний інноваційний потенціал розглядається із системних позицій у контексті державної інноваційної політики, розвитку інноваційної інфраструктури, трансферу технологій, інвестиційної привабливості інноваційного середовища, впливу науки і технологій на розвиток економіки регіону [3, с. 220].

У сучасних умовах виникає потреба у нових підходах до формування системи управління інноваційним потенціалом на регіональному рівні й розробці методів і принципів державного регулювання процесів соціально-економічного розвитку регіонів на інноваційній основі. Необхідні вдосконалення системи управління в регіоні з урахуванням взаємодії з різними господарюючими суб'єктами.

Методологічною основою управління економікою регіону виступає регіональний відтворювальний процес, який охоплює взаємозв'язки суб'єктів економіки регіону, що дає можливість комплексно розглядати їхнє поведіння з позицій нових завдань економічного й соціального

Богашко О.Л.

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри маркетингу та управління бізнесом
НН інституту економіки та бізнес-освіти,
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини,
м. Умань, Черкаська область, Україна*

УПРАВЛІННЯ РЕГІОНАЛЬНИМ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ: ПИТАННЯ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ

Регіональний аспект формування інноваційної моделі розвитку економіки на сьогодні є досить важливим та актуальним питанням. Прагнення України перейти до нового етапу суспільно-економічного розвитку відбувається в умовах становлення її державності та регіоналізації економіки, зростання самостійності регіонів і утвердження їх як відносно самостійних суб'єктів господарювання, що мають свої повноваження та обов'язки. Інноваційний потенціал регіонів виступає базовою характеристикою їх інноваційної діяльності, в той час як забезпечення інноваційного розвитку регіонів – одне з основних завдань регіональних органів управління.

Дослідження теоретико-методологічних засад регіонального інноваційного розвитку вимагає з'ясування не тільки змісту, а й характерних рис цього терміну, що включає такі поняття, як: „розвиток”, „інновація”, „регіон”, „регіональний розвиток”, „інноваційний розвиток”.

В. С. Бойченко стверджує, що регіональний інноваційний розвиток – це безперервний процес якісних та (або) кількісних змін будь-якого потенціалу регіону щодо результатів виконання наукових досліджень і проектно-конструкторських розробок, які орієнтовані на вирішення науково-технічних, соціально-економічних та екологічних проблем національного та регіонального рівнів. Завдяки інноваційному потенціалу регіону створюється конкурентноспроможна продукція та визначається здатність регіону розвиватися в майбутньому [1, с. 25].

Під інноваційним розвитком регіону І. М. Вахович та Г. Л. Денисюк розуміють „якісно новий рівень збалансованого розвитку господарського комплексу регіону за рахунок впровадження інноваційних програм, що забезпечують оновлення й нарощення економічного потенціалу.” [2, с. 141].

Згідно з визначенням С. А. Тихомирова, інноваційний розвиток регіону – це „цілеспрямований і керований процес змін в різних сферах життя, спрямований на досягнення високої якості життя на території регіону, з найменшим збитком для природних ресурсів і найбільшим рівнем задоволення поточних і перспективних колективних потреб населення та інтересів держави” [4, с. 34].

Для забезпечення безперервного інноваційного розвитку економіки регіонів України необхідні регулярна взаємодія науки і виробництва, повномасштабне та ефективне застосування конкурентоспроможних

розвитку регіональної системи. Відтворювальний підхід опирається на принципи, які встановлюються відповідно до законів суспільного відтворення й відображають внутрішні взаємозв'язки й взаємозалежності системи. Відповідно, функції управління інноваційним розвитком регіональних органів влади, в узагальненій формі, можна представити як створення збалансованої регіональної інноваційної системи.

Інноваційну регіональну політику можна визначити як систему заходів, напрямків діяльності держави, які ставлять перед собою мету створення комплексного механізму підтримки інноваційної діяльності, підвищення конкурентоспроможності наукоємної продукції через систему інституціональних перевтілень, розробок і удосконаленню нормативно-правової бази та розвитку інфраструктури інноваційного процесу на регіональному рівні.

Формування інноваційної політики в різних регіонах світу відбувалося за різними, але достатньо близькими схемами. Інноваційна діяльність успішно розвивається і у федеральних державах (США, Німеччина), і в унітарних (Франція), і в умовах конституційної монархії (Великобританія, Нідерланди, Іспанія), а також при комуністичному режимі в Китаї. Однак, розвиток інноваційних процесів за кордоном завжди відбувався в умовах стійкої політичної ситуації і при стабільно функціонуючій економіці. Високо розвинутим зарубіжним країнам з ринковою економікою вдалося відпрацювати різноманітні ефективні адміністративні та економічні механізми, за допомогою яких може формуватись ефективна регіональна інноваційна політика.

В Україні в основі регіональної інноваційної політики держави повинні поєднуватись як вільна конкуренція та повна автономія підприємництва, так і пріоритетність певних галузей та технологій, які потребують розвитку і вдосконалення. Необхідна оптимізація державного фінансування науки та інноваційної сфери на місцевому рівні, стимулювання інноваційної активності приватного сектора. Доцільне стимулювання нововведень, створення сприятливого інноваційного середовища. Вплив на розвиток інновацій повинен здійснюватись через процес регулювання нормативно-правової, фінансової, податкової і кредитної політики.

Для ефективного розвитку регіональної інноваційної діяльності, як соціально-економічної системи з активними елементами, необхідне вирішення проблем ефективності управління цією сферою. В Україні потрібна нова державна регіональна політика, яка б дала змогу мінімізувати ризики від нинішніх глобальних викликів, перетворити регіональні відмінності у нові можливості для успішності держави, забезпечити високий рівень якості життя людини, незалежно від місця її проживання, через забезпечення територіально-цілісного та збалансованого розвитку України, інтеграції регіонів в єдиному політичному, правовому, інформаційному та культурному просторі, максимально повного використання їх потенціалу з урахуванням природних, економічних, історичних, культурних, соціальних та інших особливостей.

Список використаної літератури:

1. Бойченко В. С. Регіональний інноваційний розвиток: сутність, суб'єкти, цілі та пріоритети / В. С. Бойченко // Бізнесінформ. – 2011. – № 8. – С. 23-26.
2. Вахович І. М. Концептуальні засади інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку регіону / І. М. Вахович, Г. Л. Денисюк // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 1 (115). – С. 138-144.
3. Макаренко М. В. Управління економічним потенціалом регіону як основою формування конкурентних переваг регіону / М. В. Макаренко // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – № 4 (130). – С. 217-224.
4. Тихомиров С. А. Инновационное направление регионального развития / С. А. Тихомиров, Д. В. Проскура // Инновации. – 2005. – № 7. – С. 31-36.

Кондрашихин А.Б.

*профессор кафедры экономики и менеджмента,
Институт экономики и права (филиал)*

*ОУП ВО «Академия труда и социальных отношений
Федерации независимых профсоюзов России» в г. Севастополе,
г. Севастополь*

ТРАНСФОРМАЦИЯ СИСТЕМЫ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ: КАЧЕСТВО В ПОКАЗАТЕЛЯХ РИНЦ ДЛЯ СЕВАСТОПОЛЯ

Экономические трансформации, протекающие на постсоветском пространстве, видоизменяют систему производительных сил территорий и должны оцениваться с применением определенных методологий [1, с. 48]. Одной из наиболее устойчивых в структуре производительных сил региона выступает образовательная система и её сфера высшего образования [2, с. 2-4; 3, с. 1]. Связанная с общественным производством, она непрерывно адаптируется под социально-экономические требования населения, государственный заказ, нормативно-правовое сопровождение и укореняется в интеллектуальном потенциале [4, с. 217-219].

Севастополь является уникальным местом на карте мира по своему геополитическому, историческому, духовному значению, структуре производительных сил. Состоянием на 01.01.2014 г. в городе проживало 385,7 тыс. жителей [5, с. 1]. Развитие системы высшего образования для него рассматривается не только в преемственности поколений студентов, преподавателей, ученых и интеллигенции города, но и в неразрывной связи с промышленным потенциалом, природно-рекреационными возможностями, сакральными особенностями территории. Всего в образовательной системе города на начало 2015/16 учебного года функционировало 9 организаций, из них 6 – филиалы вузов.

При этом качество высшего образования, обеспечиваемое образовательными учреждениями региона, может оцениваться совокупностью показателей, в том числе по методологии

практичних навичок (недостатня підготовка персоналу). Необхідно розробити методи, методику і інші засоби перепідготовки викладачів, які відповідають вимогам для допільно залучити кращих фахівців практиків та науковців сфери, менеджменту, самоменеджменту, державного правознавства тощо.

Щодо фінансового та матеріально-технічного забезпечення служби та їх впливу на якість кадрового сектору, то тут є певні тенденції. Місцевий збір отримувє 1,5-3 тис. грн. є що ж невисокою кваліфікаційним працівником, що ж потенційним зорі. Тому держава має забезпечити високий фінансово-економічний рівень забезпечення посадових осіб митної служби, а також підвищення ефективності праці митників необхідно вжити систему стимулів та санкцій, стимуляцій та протидії матеріальних, так і моральних.

Узагальнюючи зазначимо, що основними засобами реалізації політики в митних органах виступають інституційні процеси формування висококваліфікованого персонального складу та зміцнення нормативно-правової, науково-методичної та фінансово-економічної бази, його ефективного функціонування.

ЛІТЕРАТУРА

1. Митна служба України в системі державного управління / [С.М. Сербюк, В.В. Ченцова, Н.В. Давид, Н.А. Шиндлярська]. - Дніпропетровськ: АМСУ, 2008. - 361 с.
2. Пилипенко А.А. - Проблеми та організаційні засади формування функціонування персоналу митних органів України: автореф. дис. на здобуття ступеня канд. юрид. наук: дисерт. / Пилипенко А.А. - Ірпінь, 2008.
3. Кунца Ю.Д., Коросташова І.М., Мазур А.В., Шандарова С.П. Управління митної служби. Підручник / За заг. ред. Ю.Д. Кунца. - К.: Центр правознавства, 2008. - 408 с.
4. Менеджмент персоналу: навч. посіб. Вип. 2-ге, без змін / В.М. Петух, В.М. Петух, С.О. Цимбалюк та ін.; За заг. ред. В.М. Давид, В.М. Петух. - ДНУ, 2006. - 198 с.

Izdevniecība "Baltija Publishing"
Lacplesa iela 41A, Rīga, LV-1011

Iespiests SIA "Izdevniecība "Baltija Publishing"
Parakstīts iespiešanai: 2016. gada 15. februāris
Tirāža 100 eks.